

TURKU JA JOENSUU PUHUVAT SUUNSA PUHTAIKSI

Turun ja Joensuun sarjakuvaseurojen edustajat Timo Ronkainen ja Jokke Saharinen Helsingin sarjakuvafestivaaleilla syksyllä 2000.

Ilmassa on sarjakuvamaakuntaottelun tuntua. Aurajoen rantamilta kuuluu karski miesääni: "Vedä sitä poninhännästä ja astu lasit murskaksi!" Joensuulaiset pitkätukat pistävät kuitenkin hillittömästi hanttiin: "Jokke, heitä se tois puol jokke!"

Mervi Heikkilä

Ei, ei. Väärin meni, tylsässä todellisuudessa turkulaisia ja joensuulaisia sarjakuvaseura-aktiiveja haasteltiin Helsingin sarjakuvafestivaaleilla ja vähän lisää sähköpostin välityksellä. Turkulaisten sarjakuvanystävien puolesta vastasi Turun sarjakuvaseurassa monia lankoja pitelevä Teemu Ollikainen ja vähän Joensuusta Turkuun kaapattu Timo Ronkainenkin. Joensuulaiset olivat äänessä puheenjohtajien Kimmo Niirasen ja Jokke Saharisen voimin. Ja he kaikki olivat hyvin kilttejä, toisilleenkin.

Sarjakuvaihmiset yksinkertaisesti tarvitsevat keskustelufoorumeita ja julkaisukanavia. Näitä kaikkia ja vähän kai muitakin tarpeita tyydyttämään perustettiin sarjakuvaseurat vuonna 1996 Joensuuhun ja 1998 Turkuun. Joensuun sarjakuvaseura on virallisestikin seura, jossa tosin on minimibyrokraatia. Turkulaiset taas ovat pärjänneet ilman rekisteröitymistä.

Molemmat alueet ovat sarjakuvakes-

kittymä-Helsingistä katsoen periferiassa, mutta mitäs siitä.

- Turkuhan on kulttuurisesti varsin vireä kaupunki ja sarjakuvatoiminnalla on täällä pitkät perinteet. Periferian määrittelevät ihmiset, jotka eivät asu siellä ja koska minä asun täällä, en tunne olevani periferiassa. Sitä paitsi Turku on lähempänä Amerikkaa kuin Helsinki.

- Tottakai olemme Helsingistä katsoen kaukana jossain. Sinänsä sijainnilla ei kai kuitenkaan pitäisi olla tässä nykyisessä informaatioyhteiskunnassa suurta merkitystä. Posti kulkee ja asioilla on tapana edetä syrjäisestä maantieteellisestä sijainnista huolimatta. Tietysti joku sarjakuvafestareiden kal-

Joensuussa on syntynyt muitakin omintakeista kuin musiikkia, esimerkiksi tämä Tomi Riionhelmen ja Lauri Hannun absurdi revittely.

Merkitys?

Joensuu: Pitää nuoret poissa pahanteosta. Kun toiminnassa on mukana paljon tekijöitä syntyy myös yhteyksiä ja palautettakin tulee herkemmin kuin yksin puurtaville. Julkaisut ja erityisesti tuorein albumi Sariola ovat niitä suurimpia saavutuksia puhumattakaan Hunt Emersonin mukaan saamisesta. Alunperin Sariola teemoineen, uscite tarinoiden kommentointivaiheineen ja asiantuntijoinen oli hyppy tuntemattomaan, mutta hyvinhan tuo onnistui ja vastaanottoakin on ollut innostunutta elirisinotto kannatti.

Joensuun sarjakuvaseuran toiminta onkin keskittynyt albumien ja niihin liittyvien näyttelyiden ympärille. Ensimmäinen, Luurankoja Pöytälaatikosta ilmestyi vuonna 1996, Divarin Helmi 1998 ja Sariola 1999. Kalevala-aiheisesta Sariolasta otettiin tämän vuoden puolella peräti toinen painos!

Turussa puolestaan julkaistaan kolmannen numeroonsa ehtinyttä Turus-lehteä, keskustellaan innokkaasti

sähköpostilistalla ja kokoonnutaan silloin tällöin Cosmic Comic Cafessa. Eniten julkisuutta on saanut Down by the Laituri -sarjakuva, joka on kahtena vuonna peräkkäin julkaistu netissä.

Julkisuus?

Turku: Seuramme on ollut mukavasti esillä paikallismedioissa ja DBTL-sarjakuva mainittiin HS:n Nyt-liitteessä. Siihen työmäärään nähden, mitä olemme tehneet, on oltava tyytyväisiä saatuun julkisuuteen.

Joensuu: Sekä paikallinen että valtakunnallinen media ovat tehneet juttuja ja arvosteluja julkaisuista ja myös näyttelyt on huomioitu hyvin ja niissä on myös riittänyt kävijöitä. Joensuun kaupungin vuosittain myöntämä taidepalkinto (15 000 mk) vuonna 1998 kertoo ymmärtääksemme paikallisesa arvostuksesta.

Sarjainfon nuiva Sariola-arvostelu herätti hämmennystä, varsinkin kun Hunt Emerson sattui olemaan kyseisessä numerossa näkyvästi esillä ja edelliset seuran julkaisut oli huomioitu aiemmin näyttävästi. Olimme jo järjestämässä mielenosoitusta polttaaksemme kaupungintalon edessä Kivi Larmolan kuvia, mutta tyydyimme kuitenkin vain potkimaan pik-

kukiviä, polkemaan tuotuneina jalkaa ja sanomaan yhteen (ellei peräti kahteen) ääneen: "Hittolainen!"

Tieto siitä, että Sariolaa on käytetty suomen kielen opetuksessa jossain Venäjän Volgan mutkassa, veti kyllä suupieliä ylöspäin.

Ongelmia?

Joensuu: Yhteydenpidon satunnainen takkuaminen lienee konkreettisin ongelma. Ihmiset tulevat ja menevät ja osoitteet ja puhelinnumerot vaihtuvat. Aina luotettava sähköpostikin menettää merkitystään, jos henkilöllä N on viisi sähköpostiosoitetta, joista yhtä voi lukea yhtenä päivänä kuukaudessa, toista paritomin viikonloppuina ja muut eivät toimi.

Turku: Suurin ongelma on se epäsuhta, minkä voi nähdä, kun vertaa sähköpostilistallamme olevien ihmisten määrää (noin 60) siihen ihmismäärään, joka ilmaantuu paikalle seuran tapaamisiin (2-6). Tämä on vaikuttanut tapaamisia harventavasti. Toisaalta uusimman lehtemme tekoon osallistui yli kaksikymmentä ihmistä ja viimeisyyden näyttelyprojektimme sai monta ihmistä scisomaan räntäsateessa tuntitelkulla

Kimmo Niirinen: Vahinko kiertää (Luurankoja pöytälaatikosta, Joensuun sarjakuvaseura 1996).

vapaaehtoisesti odottaen seuraavaa bussia. Ongelmallista on sekin että seurallamme on jo kahdet kotisivut, jotka ovat molemmat jäissä tällä hetkellä.

Tulevaisuus?

Turku: Olemme puhuneet näyttelyn järjestämisestä syksymmällä Turussa. Tapaamisia voi aina olla enemmän. Turun sarjakuvaseura voisi oikeastaan listautua pörssiin...

Joensuu: Tarkoitus on jatkaa Sariolasta tutulla teemalinjalla ja kasata seuraavaksi albumi, jonka tarinat jollakin tapaa liittyvät Pohjois-Karjalaan. Mukaan ovat tällä kertaa aiemmasta linjasta poiketen olleet tervetulleita kaikki tekijät ympäri maata, kunhan mielikuvitus vain riittää sijoittamaan sarjakuvan tapahtumat Pohjois-Karjalaan. Aiheita ei ole rajattu sen tarkemmin, vaan jokainen saa käsitellä sitä miten ja millä tyylillä tahansa haluaa. Jos tekijät löytävät jotain oleellista pohjoiskarjalaisuudesta, niin hyvä, mutta riittää jos tapahtumat vain sattuvat tapahtumaan tässä ympäristössä. Emme torju sitäkään, jos joku on sattunut sijoittamaan sarjakuvan tapahtumat rajantakaiseen Karjalaan. Albumin ilmestymisajankohdaksi on kaavailtu kevättä 2001.

Muutammat seuran jäsenistä kannustivat Joensuun ylioppilasteatteria tekemään teatteriversiota Bérianin Adam Sarlech-sarjakuvasta, joka sai ensi-iltansa joulukuussa 2000. Myös seuran jäseniä on mukana tässä produktiossa.

TURUN SARJAKUVASEURA:
Teemu Ollikainen (pj./tuuraaja pt.)
Yö kylä 44 A 15
20540 Turku
(040) 553 4198
sähköpostilista: sarjakuva@utu.fi

JOENSUUN SARJAKUVASEURA:
Kimmo Niirainen
Kirkkokatu 33 a A 9
80100 Joensuu
http://kansalaistalo.jns.fi/josase

Jokke Saharisen jälkeä Sariola-albumista.